

فقه الأولويات في العقيدة

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE

ÖNSÖZ

Hamd âlemlerin Rabbi Allah'a, salât ve selâm Resûlullah'a olsun.

Sahih akîde, dinin temeli ve bütün amellerin üzerine bina edildiği esastır. Bu sebeple kul için en büyük öncelik; Rabbini tevhid üzere tanımak, yalnız O'na kulluk etmek ve imanını şirkten, bid'atten ve bâtil inançlardan korumaktır.

Akîde; insanların görüşleri, felsefî düşünceler veya sonradan ortaya çıkan anlayışlar üzerine değil; **Kur'an, sahih Sünnet ve sahabenin anlayışı** üzere öğrenilir. Selefin yolu; vahye teslim olmak, delili öne almak ve dini Resûlullah ﷺ ile ashabının anladığı şekilde anlamaya çalışmaktır.

Bu çalışma, akîdenin bütün meselelerini tafsilatlı biçimde ele almak için değil; **akîdede neyin önce gelmesi gerektiğini 40 temel ilke ile göstermek** amacıyla hazırlanmıştır.

Çünkü maksat yalnız akîde meselelerini bilmek değil; **tevhidi öğrenmek, onunla amel etmek, onu korumak ve Allah'a tevhid üzere kavuşmaktır.**

Allah'tan bu çalışmayı faydalı kılmasını ve bizleri Kitap ve Sünnet üzere, Selef-i Sâlihîn'in yolunda sabit tutmasını dileriz.

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 1. BÖLÜM (1-5)

1 Tevhidi her şeyden önce öğren.

Kulun ilk bilmesi gereken, Rabbini tanımak ve O’nu birleyerek yalnızca O’na kulluk etmektir. Akîdenin temeli tevhiddir, diğer tüm meseleler bunun üzerine kuruludur.

ÂYET

“Sizden önce gönderilen her ümmete, ‘Allah’a kulluk edin, tağuttan kaçının’ diye vahyettik.” (Nahl, 16/36)

HADİS

“Allah, ‘Benden başkasına ibadet edilmemesini ve bana hiçbir şeyin ortak koşulmamasını emretti.’ buyurdu.” (Müslim, 1)

2 Tevhîdü’l-ulûhiyyeye öncelik ver.

Dua, kurban, adak, tevekkül, istiâne gibi tüm ibadetlerin yalnız Allah’a ait olduğunu öğrenmek tevhidin özüdür. Kul, ibadetin hiçbir çeşidinde Allah’tan başkasına yönelmemelidir.

ÂYET

“De ki: Duanız olmasaydı Rabbim size ne diye değer versin? Siz yalanladınız, artık azap kaçınılmazdır.” (Furkân, 25/77)

HADİS

“Dua ibadettir.” (Tirmizî, 3371; Elbânî: Sahih)

3 Şirki tanımayı tevhidi öğrenmenin tamamlayıcısı kabul et.

Tevhidi öğrenmek, onu bozan büyük ve küçük şirki tanımayı da gerektirir. Düşmanı tanımadan onu terk etmek mümkün değildir. Şirk, akîdeyi bozan en büyük tehlikedir.

ÂYET

“Şüphesiz Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz; bunun dışındaki günahları dilediği kimse için bağışlar.” (Nisâ, 4/48)

HADİS

“Sizin en çok korkmam gereken şey, size gizli şirkdir.” (İbn Mâce, 4212; Elbânî: Sahih)

4 Önce büyük şirki, sonra şirkin daha ince yollarını öğren.

Akîde eğitiminde en büyük bozucudan başlanır. Büyük şirk, kişiyi dinden çıkarır. Küçük şirk ve şirke götüren yollar ise imana zarar verir, mutlaka sakınılmalıdır.

ÂYET

“Kim Allah’a ortak koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar, varacağı yer cehennemdir. Zalimler için yardımcı yoktur.” (Mâide, 5/72)

HADİS

“Allah’a şirk koşmak, en büyük günahtır.” (Buhârî, 4477; Müslim, 86)

5 Allah’ı isim ve sıfatlarıyla tanımaya önem ver.

Allah’ı, kendisini Kitap ve Sünnet’te tanıttığı şekilde, güzel isimleri ve yüce sıfatlarıyla tanımak imanın ve muhabbetin temelidir.

ÂYET

“O hâlde Allah’a, güzel isimleriyle dua edin.” (A’râf, 7/180)

HADİS

“Allah’ın doksan dokuz ismi vardır. Kim onları sayarsa cennete girer.” (Buhârî, 7392; Müslim, 2677)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 2. BÖLÜM (6–10)

6 İsim ve sıfatlarda Selefin yolunu esas al.

Allah'ın isim ve sıfatlarını; tahrif, ta'til, keyfiyetlendirme ve mahlûkata benzetme olmaksızın, naslarda geldiği şekilde kabul et.

ÂYET

“O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.”
(Şûrâ, 42/11)

HADİS

“Rabbimiz her gece, gecenin son üçte biri kaldığında dünya semasına iner...”
(Buhârî, 1145; Müslim, 758)

7 İmanın altı esasını akîdenin ana çatısı kabul et.

Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe ve kadere iman, sahih akîdenin temel esaslarıdır.

ÂYET

“Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, müminler de...”
(Bakara, 2/285)

HADİS

“İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe ve hayrı ve şerriyle kadere iman etmendir.”
(Müslim, 8)

8 İmanın söz, amel ve itikad olduğunu öğren.

İman yalnız kalbin tasdiki değildir; kalbin ve dilin sözü ile kalbin ve organların amelini kapsar. İtaatle artar, masiyetle eksilir.

ÂYET

“İmanlarına iman katsınlar diye müminlerin kalplerine huzur indiren O'dur.”
(Fetih, 48/4)

HADİS

“İman yetmiş küsur şubedir... Hayâ da imandan bir şubedir.”
(Buhârî, 9; Müslim, 35)

9 Kur'an'ı akîdede insanların sözlerinden önce tut.

Akîde, şahısların kanaatleri ve sonradan ortaya çıkan düşünceler üzerine değil, öncelikle Allah'ın Kitabı üzerine kurulur.

ÂYET

“Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır; takvâ sahipleri için yol göstericidir.”
(Bakara, 2/2)

HADİS

“Sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed'in yoludur.”
(Müslim, 867)

10 Sahih Sünneti akîdede hüccet kabul et.

Resûlullah'ın sahih Sünneti, dinin açıklayıcı delilidir. Akîde konusunda Kur'an'a uyulduğu gibi sahih Sünnete de uyulur.

ÂYET

“Peygamber size ne verdiyse onu alın; sizi neden men ettiyse ondan sakının.”
(Haşr, 59/7)

HADİS

“Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.”
(Buhârî, 5063; Müslim, 1401)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 3. BÖLÜM (11-15)

11 Sahabenin anlayışını sonraki yorumlardan öncele.

Kur'an ve Sünneti anlamada, vahyin inişine şahit olan ve Resûlullah'ın terbiyesinde yetişen sahabenin anlayışını esas al.

ÂYET

“İslâm'a ilk giren Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlardan Allah razı olmuştur.”
(Tevbe, 9/100)

HADİS

“İnsanların en hayırlısı benim neslimdir; sonra onları takip edenler, sonra onları takip edenlerdir.”
(Buhârî, 2652; Müslim, 2533)

12 Selefin icmâını sonradan ortaya çıkan görüşlerden öncele.

İlk nesillerin üzerinde birleştiği akîde esaslarını, sonradan ortaya çıkan yorum ve düşünceler sebebiyle terk etme.

ÂYET

“Kim kendisine doğru yol belli olduktan sonra Peygambere karşı gelir ve müminlerin yolundan başkasına uyarsa, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir varış yeridir.”
(Nisâ, 4/115)

HADİS

“Ümmetim sapıklık üzerinde birleşmez.”
(İbn Mâce, 3950; Elbânî: Hasen)

13 Nakli aklın hâkimiyetine verme.

Sahih akıl ile sahih vahiy gerçekte çelişmez. Akıl, vahyi anlamada kullanılır; vahyi reddeden veya ona hükmeden bir ölçü hâline getirilmez.

ÂYET

“Allah ve Resûlü bir işe hükmettiğinde, mümin erkek ve mümin kadın için o işte başka bir tercih hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse açık bir sapıklık içindedir.”
(Ahzâb, 33/36)

HADİS

“Kim bizim bu işimizde ondan olmayan bir şeyi ortaya çıkarırsa o reddedilmiştir.”
(Buhârî, 2697; Müslim, 1718)

14 Muhkem esasları müteşabih meselelerden önce öğren.

Akîdenin açık ve kesin esaslarını sağlamlaştırmadan kapalı, müşkil ve ihtilaflı meselelerin peşine düşme.

ÂYET

“Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve onun müteşabih olanlarına uymak için onun yorumunu ararlar. Oysaki onun yorumunu ancak Allah bilir...”
(Âl-i İmrân, 3/7)

HADİS

“Müteşabih olanların peşine düşenleri gördüğünüzde, işte Allah'ın isimlendirdiği kimseler onlardır; onlardan sakının.”
(Buhârî, 4547; Müslim, 2665)

15 Usûlü, fer'î akîde tartışmalarından önce öğren.

Önce Kitap, Sünnet ve Selefin anlayışına dayanan temel ölçüleri öğren. Sağlam usûl, ayrıntılı meseleleri doğru değerlendirmeyi sağlar.

ÂYET

“Eğer bir şey hakkında anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Resûle götürün...”
(Nisâ, 4/59)

HADİS

“Size iki şey bırakıyorum; onlara sınıksız sarıldığınız sürece sapıtmazsınız: Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünneti.”
(Muvatta, Kader 3; Elbânî: Hasen)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 4. BÖLÜM (16–20)

16 Yakîni şüpheden önce yerleştir.

Kalbini muhkem delillerle sağlamlaştırmadan şüphelerin peşine düşme. Önce hakkı öğren; bâtılı onunla tanı.

ÂYET

“İşte bunlar Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler de bunlardır.”
(Bakara, 2/5)

HADİS

“Sana şüphe veren şeyi bırak, şüphe vermeyene yönel.”
(Tirmizî, 2518; Elbânî: Sahih)

17 Sünneti tanımayı bid‘atları saymaktan öncele.

Önce Resûlullah’ın sahih yolunu öğren. Sünnet sağlam biçimde bilindiğinde ona aykırı sonradan çıkarılmış yollar daha kolay tanınır.

ÂYET

“De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin.”
(Âl-i İmrân, 3/31)

HADİS

“Kim bizim bu işimizde ondan olmayan bir şeyi ortaya çıkarırsa o reddedilmiştir.”
(Buhârî, 2697; Müslim, 1718)

18 Sünnete ittibâyı şahıslara bağlılığın önüne geçir.

Hiçbir kimsenin sözü Resûlullah’ın sahih sünnetinin önüne geçirilmez. Hak, şahıslarla değil; şahıslar hakka uygunluklarıyla değerlendirilir.

ÂYET

“Peygamber size ne verdiyse onu alın; sizi neden men ettiyse ondan sakının.”
(Haşr, 59/7)

HADİS

“Size yasakladığım şeyden sakının; emrettiğim şeyi ise gücünüz yettiğince yerine getirin.”
(Buhârî, 7288; Müslim, 1337)

19 Bid‘atin usûlünü tek tek örneklerinden önce öğren.

Bid‘atin ne olduğunu, hangi ölçülerle belirlendiğini ve Sünnetten nasıl ayrıldığını öğren. Böylece yeni ortaya çıkan meseleleri sağlam bir ölçüyle değerlendirebilirsin.

ÂYET

“Yoksa Allah’ın izin vermediği şeyleri dinden kendilerine şeriat kılan ortakları mı var?”
(Şûrâ, 42/21)

HADİS

“Her sonradan çıkarılan şey bid‘attır ve her bid‘at sapıklıktır.”
(Müslim, 867)

20 İhlâsı tartışmada galip gelme arzusundan öncele.

Akîde ilmini üstün gelmek, şöhret kazanmak veya insanlarla çekişmek için değil; Allah’ın rızasını ve hakkı öğrenmek için talep et.

ÂYET

“Oysa onlar, dini yalnız Allah’a has kılarak O’na kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar.”
(Beyyine, 98/5)

HADİS

“Ameller ancak niyetlere göredir. Herkese ancak niyet ettiği vardır.”
(Buhârî, 1; Müslim, 1907)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 5. BÖLÜM (21–25)

21 İbadet kavramını doğru ve kapsamlı öğren.

İbadeti yalnız namaz ve oruçla sınırlama. Dua, korku, ümit, sevgi, tevekkül, istiâne ve kurban gibi kalbî ve amelî kullukların Allah’a ait olduğunu bil.

ÂYET

“Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir.”
(En’âm, 6/162)

HADİS

“Dua ibadetin ta kendisidir.”
(Tirmizî, 3372;
Elbânî: Sahih)

22 Kalbin amellerini zahirî tartışmalardan önce ıslah et.

Allah sevgisi, korku, ümit, ihlas ve tevekkül akîdenin kalpteki eserleridir. Sahih akîde önce kalbi Allah’a bağlamalıdır.

ÂYET

“İman edenlerin Allah’a olan sevgileri ise daha kuvvetlidir.”
(Bakara, 2/165)

HADİS

“Dikkat edin! Bedende bir et parçası vardır; o düzgün olursa bütün beden düzgün olur... Dikkat edin! O, kalptir.”
(Buhârî, 52; Müslim, 1599)

23 Peygamberlerin hakkını ifrat ve tefritten uzak öğren.

Peygamberlere iman et, onları sev ve onlara tâbi ol; fakat Allah’a mahsus ibadetleri veya rubûbiyyet özelliklerini onlara verme.

ÂYET

“De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana, ilâhınızın tek bir ilâh olduğu vahyediliyor.”
(Kehf, 18/110)

HADİS

“Hristiyanların Meryem oğlu İsa’yı aşırı övdükleri gibi beni aşırı övmeyin. Ben ancak Allah’ın kuluyum.”
(Buhârî, 3445)

24 Veliler konusunda şer’î ölçüyü menkıbelerden önce öğren.

Velâyetin ölçüsü iman ve takvadır. Salih kulları sevmek, onlara Allah’a ait özellikler vermeyi veya onlara ibadet yöneltmeyi gerektirmez.

ÂYET

“Dikkat edin! Allah’ın velilerine korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. Onlar iman eden ve takvâ sahibi olanlardır.”
(Yûnus, 10/62–63)

HADİS

“Kim benim bir velime düşmanlık ederse ona savaş ilan ederim.”
(Buhârî, 6502)

25 Gaybı yalnız sahih vahiyden öğren.

Akîdeyi rüya, keşif, ilham, menkıbe veya insanların iddiaları üzerine kurma. Gaybın bilgisi Allah’a aittir; ancak vahiy ile bildirdiği kadar bilinir.

ÂYET

“De ki: Göklerde ve yerde Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilmez.”
(Neml, 27/65)

HADİS

“Gaybın anahtarları beştir; onları Allah’tan başka kimse bilmez.”
(Buhârî, 4778)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 6. BÖLÜM (26–30)

26 Kaderi teslimiyet ve delil üzere öğren.

Allah'ın ezeli ilmini, her şeyi yazdığını, her şeyin O'nun dilemesiyle gerçekleştiğini ve bütün mahlûkatı O'nun yarattığını birlikte kabul et.

ÂYET

“Şüphesiz biz her şeyi bir kader ile yarattık.”
(Kamer, 54/49)

HADİS

“Allah, gökleri ve yeri yaratmadan eli bin yıl önce mahlûkatın kaderlerini yazdı.”
(Müslim, 2653)

27 Kur'an'ın Allah'ın kelâmı olduğu esasını koru.

Kur'an, Allah'ın hakiki kelâmıdır; mahlûk değildir. Allah'ın kelâm sıfatını, Selefin kabul ettiği şekilde tasdik et.

ÂYET

“Eğer müşriklerden biri senden eman dilerse, Allah'ın kelâmını işitinceye kadar ona eman ver.”
(Tevbe, 9/6)

HADİS

“Allah'ın kelâmıyla, yarattıklarının şerrinden sana sığınırım.”
(Müslim, 2708)

28 Âhiret meselelerinde nasla yetin.

Kabir hayatı, diriliş, hesap, mizan, sırat, cennet ve cehennem gibi gaybî meseleleri sahih nasların bildirdiği şekilde kabul et.

ÂYET

“Kim Allah'a ve âhiret gününe iman ederse...”
(Bakara, 2/232)

HADİS

“Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçe yahut cehennem çukurlarından bir çukurdur.”
(Tirmizî, 2460; Elbânî: Hasen)

29 Sahabenin faziletini ve hukukunu akîdenin parçası bil.

Resûlullah'ın ashabını sev, onları hayırla an ve aralarında meydana gelen ihtilaflarda dilini koru. Onlara sövmekten ve değerlerini küçümsemekten sakın.

ÂYET

“Onlardan sonra gelenler: Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla...”
(Haşr, 59/10)

HADİS

“Ashabıma sövmeyin! Sizden biri Uhud dağı kadar altın infak etse onların bir müdüne, hatta yarısına ulaşamaz.”
(Buhârî, 3673; Müslim, 2541)

30 Ehl-i Beyt sevgisi ile sahabe sevgisini birbirine karşıt görme.

Ehl-i Beyt'in şer'î hakkını gözetirken sahabenin hakkını da koru. Selefin yolu, birini severken diğerine düşmanlık etmek değildir.

ÂYET

“De ki: Buna karşılık sizden yakınlıkta sevgiden başka bir karşılık istemiyorum.”
(Şûrâ, 42/23)

HADİS

“Ehl-i Beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım.”
(Müslim, 2408)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 7. BÖLÜM (31–35)

31 Cemaat ve birlik esasını fırkalaşmanın önüne geçir.

Kitap ve Sünnet üzere birleşmeyi esas al. Hevâ, taassup ve bid‘at sebebiyle Müslümanların dinî birlik ve beraberliğini parçalamaktan sakın.

ÂYET

“Hep birlikte Allah’ın ipine sınımsız sarılın ve ayrılığa düşmeyin.”
(Âl-i İmrân, 3/103)

HADİS

“Cemaate bağlı kalın; ayrılıktan sakının.”
(Tirmizî, 2165; Elbânî: Sahih)

32 Büyük günah işleyeni tekfir etmekte acele etme.

Her büyük günah kişiyi İslâm’dan çıkarmaz. Günah ile küfür arasındaki şer‘î ayrımı koru; delilsiz olarak Müslümanın imanını ortadan kaldırma.

ÂYET

“Şüphesiz Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz; bunun dışındakileri dilediği kimse için bağışlar.”
(Nisâ, 4/48)

HADİS

“Kim kardeşine ‘Ey kâfir!’ derse, bu söz ikisinden birine döner.”
(Buhârî, 6104; Müslim, 60)

33 Küfür hükmünden önce küfrün mahiyetini öğren.

Her haram, hata, bid‘at veya ağır söz büyük küfür değildir. Küfrün çeşitlerini ve kişiyi dinden çıkaran küfrün şer‘î ölçülerini delille öğren.

ÂYET

“Kim imanından sonra Allah’ı inkâr ederse —kalbi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan hariç— ...”
(Nahl, 16/106)

HADİS

“Müslümana sövmek fâsıklık, onunla savaşmak küfürdür.”
(Buhârî, 48; Müslim, 64)

34 Mutlak hüküm ile muayyen şahsa hükmü birbirinden ayır.

Bir söz veya fiilin küfür olması ile onu söyleyen belirli kişinin kâfir olduğuna hükmetmek aynı mesele değildir. Şahıs hakkında hüküm için şer‘î şartlar gözetilir.

ÂYET

“Biz bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz.”
(İsrâ, 17/15)

HADİS

“Allah’ım! Sen benim kulumsun, ben de senin Rabbinim, dedi. Sevincinin şiddetinden dolayı hata etti.”
(Müslim, 2747)

35 Tekfirin şart ve engellerini şahıslara hükümden önce öğren.

Tekfir ağır bir şer‘î hükümdür. Delilin sabitliği, kast, ilim ve tekfire engel olabilecek durumlar araştırılmadan muayyen kişiye hüküm vermekte acele edilmez.

ÂYET

“Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınızda iyice araştırın. Size selâm verene, dünya hayatının geçici menfaatini arayarak ‘Sen mümin değilsin’ demeyin.”
(Nisâ, 4/94)

HADİS

“Bir kimse bir adama ‘kâfir’ der veya ‘Allah’ın düşmanı’ der de o kimse böyle değilse, söylediği söz kendisine döner.”
(Müslim, 61)

AKÎDEDE ÖNCELİKLER FIKHI

40 İLKE – 8. BÖLÜM (36–40)

36 İsim ve hükümleri şer‘î ölçülerle kullan.

Mümin, kâfir, müşrik, münafık, fâsık ve bid‘at ehli gibi şer‘î isimleri hevâ, öfke veya taassupla kullanma. Her hükmü deliline ve şartlarına göre ver.

ÂYET

“Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme.”
(İsrâ, 17/36)

HADİS

“Kim bir mümine küfür isnat ederse, bu onu öldürmek gibidir.”
(Buhârî, 6047)

37 Büyük akîde esaslarını küçük ihtilaflardan öncele.

Tevhid, iman ve Sünnetin temel esasları dururken tali meseleleri dinin merkezi hâline getirme. Önceliği dinin en büyük ve en açık esaslarına ver.

ÂYET

“Allah’a kulluk edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın.”
(Nisâ, 4/36)

HADİS

“Allah’ın kulları üzerindeki hakkı, O’na kulluk etmeleri ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.”
(Buhârî, 2856; Müslim, 30)

38 Akîdeyi sadece bilgi değil, amel olarak öğren.

Sahih akîdenin eseri kullukta, itaette, takvada ve istikamette görülmelidir. Bilgi, kalbi ve ameli düzeltmiyorsa maksadına ulaşmamıştır.

ÂYET

“Şüphesiz “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra dosdoğru olanlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.”
(Ahkâf, 46/13)

HADİS

“De ki: Allah’a iman ettim; sonra dosdoğru ol.”
(Müslim, 38)

39 Kendini ıslah etmeyi başkalarının hatalarını aramaktan öncele.

Akîde ilmini yalnız insanları tenkit etmek ve yanlışlarını araştırmak için öğrenme. Önce kendi imanını, ihlasını, amelini ve istikametini düzelt.

ÂYET

“Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?”
(Saff, 61/2)

HADİS

“Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyi terk etmesi, İslâm’ının güzelliğindendir.”
(Tirmizî, 2317; Elbânî: Sahih)

40 Tevhid üzere sebatı bütün akîde öğreniminin gayesi yap.

Maksat yalnız çok mesele bilmek değil; Allah’a şirk koşmadan iman üzere yaşamak, tevhidi korumak ve Müslüman olarak ölmektir.

ÂYET

“Ey iman edenler! Allah’tan O’na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.”
(Âl-i İmrân, 3/102)

HADİS

“Kimin son sözü ‘Lâ ilâhe illallah’ olursa cennete girer.”
(Ebû Dâvûd, 3116; Elbânî: Sahih)